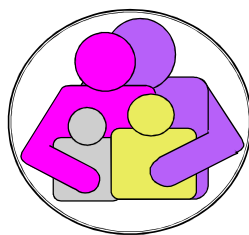

Združenje zdravnikov družinske medicine – SZD

Zahvala vsem zdravnikom družinske medicine, ki zdravijo begunce, in poziv pristojnim za njihovo pravičnejšo umestitev

Združenje zdravnikov družinske medicine pri Slovenskem zdravniškem društvu (v nadaljevanju Združenje) se z javno zahvalo želi oddolžiti vsem zdravnikom družinske medicine, ki dneve in noči neutrudno pomagajo beguncem na meji ter v številnih zbirnih centrih. Spomnimo najprej na prvi val beguncev, ko so zdravniki brez dodatne pomoči in ob svojem rednem delu, v svojem prostem času, neredko tudi z opremo lastne ambulante, s svojimi zaščitnimi sredstvi ter pogosto tudi brez ustreznega toplega obroka oskrbeli na stotine pomoči potrebnih. Zdravnik družinske medicine tako v begunskem centru dnevno oskrbi okoli 130 bolnih, vključno z bolnimi otroki in nosečnicami. Poročila, ki jih je Združenje prejelo, kažejo, da so na začetku neredko tudi sami v sodelovanju s policijo ustanovili dispečarsko službo za obravnavo nujnih stanj. Zdravniki družinske medicine so morali organizirati način sodelovanja in vključevanja rednih služb nujne medicinske pomoči. Šele na osnovi pozivov »s terena« so začele delovati službe, ki so sicer prvenstveno pristojne za ukrepanje.

Združenje zagovarja stališče, da so do ustrezne in pravočasne zdravniške pomoči upravičeni vsi pomoči potrebni ljudje, ne glede na njihov status, spol, starost, raso in veroizpoved. Prav tako Združenje meni, da mora biti breme zagotavljanja zdravstvene pomoči beguncem enakomerno porazdeljeno med vse zdravnike v Sloveniji, ne glede na njihovo specialnost in kraj delovanja.

Kljub temu pa Združenje ugotavlja, da je vsa oskrba večinoma na plečih lokalnih zdravstvenih domov in sodelujočih koncesionarjev, pri čemer je, kljub največjim naporom, ki ga zdravniki družinske medicine vlagajo v zdravstveno obravnavo beguncev, redno zagotovljena tudi zdravstvena oskrba lokalnih prebivalcev.

Združenje meni, da je nesprejemljivo, da se prav zaradi lokalne samo-organiziranosti pojavljajo razlike med begunskimi centri. Tako v nekaterih območjih ekipe delujejo po 12 ur neprekinjeno, druge pa po več ur zdržema ob večjih obremenitvah (ob prihodih in odhodih begunskih skupin).

Nedorečeno je vključevanje specializantov družinske medicine (ponekod so polno vključeni v skrb za begunce, druge sploh niso vključeni). Odpiramo vprašanje, zakaj le specializanti družinske medicine »prekinjajo« redni potek specializacije, saj vemo, da imajo tudi specializanti drugih področjih opravljen strokovni izpit in bi jih lahko vključevali v zdravstveno oskrbo beguncev. Zdravstvena oskrba, ki jo begunci potrebujejo, je po doslej zbranih podatkih-z redkimi izjemami- zelo osnovna. Zmogel naj bi jo vsak slovenski zdravnik z veljavno licenco, ne glede na svojo specialnost.

Dodatne ure, ki jih zdravniki družinske medicine preživijo v sprejemnih centrih, sicer sporočajo na Ministrstvo za zdravje, vendar jih večino »kreditirajo« zdravstveni domovi, ali pa zdravniki delujejo brezplačno.

Združenje ugotavlja, da so zdravniki družinske medicine zaradi nastalih neurejenih razmer postali preobremenjeni in izgoreli. Združenje zato zahteva takojšnjo pomoč pristojnega ministrstva in razbremenitev zdravnikov na izpostavljenih točkah.

Združenje predlaga naslednje ukrepe za izboljšanje stanja:

- Vključitev zdravnikov vseh specialnosti v zagotavljanje zdravstvene pomoči beguncem.
- Enakomerno porazdelitev bremena zagotavljanja zdravstvene pomoči beguncem na vse zdravnike v Sloveniji.
- Vključitev zdravnikov s strokovnim izpitom, ki so brezposelni, v zagotavljanje zdravstvene pomoči beguncem.
- Ustrezno zagotovitev opreme in sanitetnega materiala.
- Transparentno financiranje izvajanja zdravstvene oskrbe beguncev.

Prim. doc. dr. Danica Rotar Pavlič, dr. med.,

Predsednica

Združenje zdravnikov družinske medicine

Ljubljana, 2. november 2015